

499 Ἡ ἀσπιδοχελώνη γὰρ κέκληται αὐτὸν κῆτος,
500 ἔναι μέγαν, φοβερὸν, ὡσὰν νησὶν ὁμοιάζει·
πολλάκις φενακίζονται οἱ ναῦται εἰς τὸ κῆτος,
ὑπᾶν καὶ ῥάσσουσιν ἐκεῖ, ῥίπτουσιν τὰς ἀγκύρας,
καὶ τοῦς πασσάλους τῶν πλοίων ἀπάνω πρὸς ἐκεῖνον·
πυρὰν ἐξάφτουσιν εὐθύς, βρώματα θέλουν ψήσειν,
505 ἐκεῖνο γοῦν θερμαίνεται, καὶ ζτὸν βυθὸν βυθίζει·
πολλάκις συμβυθίζεται τὸ πλοῖον μετ' ἐκεῖνον.
Ἔχει αὐτὸν καὶ φυσικόν· ἄκουε πῶς ἀγρεύει·
ὅταν πεινάσῃ, στέκεται τὸ στόμα [του] ἀνοϊκτον,
εἴθ' οὕτως γὰρ ἐξέρχεται ἐκ τῶν αὐτοῦ τε σπλάγχων
510 τῶν ἀρωμάτων εὐωδιὰ, ὁ τόπος ἐκπληροῦται,
τὰ ψάρια τοίνυν τὰ μικρὰ τρέχουσιν αὐτομάτως,
κ' ἐμπαίνουσιν ζτὸ στόμα του, καὶ τρώγει καὶ χορταίνει,
τὰ δὲ μεγάλα φεύγουσιν διατὶ ἠξεύρουν τρόπον.
Αὐτὸν τὸ κῆτος γὰρ ἐστὶν ὁ διάβολος ὁ μέγας,
515 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ μικροὶ, οἱ ἄνθρωποι· ἡ φύσις
ποῦ ἔναι κατακυλιστὴ καὶ τρέχει πάντα κάτω
εἰς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, εἰς πάθη ἀτιμίας·
ἀλλ' ἀποφύγωμεν τᾶργα του, ὡς τὰ μεγάλα ψάρια.

Émile Legrand επιμ., *Le Physiologus. Poème sur la nature des animaux en grec vulgaire et en vers politiques*, Maisonneuve, Παρίσι 1873.